

Sted. Naar der altsaa er Tale om en Eiendom, hvis Hartkorn er under en Tønde Hartkorn, og der paa denne Eiendom staaer en Bygning, hvis Brandforsikringssum er under 2000 Rd., saa vil Bestemmelsen om en Redsaetelse af Diæterne komme til Anvendelse. Er Eiendommen derimod en saadan, at enten Forderne ere over en Tønde Hartkorn, eller at Bygningen har over 2,000 Rd.s Assuranceverdi, medens Forderne ere mindre end en Tønde Hartkorn, vil Bestemmelsen ikke kunne komme til Anvendelse. Jeg tror ikke, at Forslaget vil kunne forstaaes anderledes.

Hvad det Forslag angaaer, som er stillet af 9 ærede Medlemmer til § 11, da er det jo det samme Forslag, som blev forkastet af Forsamlingen ved 2den Behandling. Forskjellen mellem det og den Bestemmelse, der nu staaer i Lovforslaget, er jo den, at efter de 9 Medlemmers Forslag skal den, der requirerer en Forretning, strax ved Requisitionen give Formanden tilkjende, om han vil give Befordring in natura eller vil betale den, give det tilkjende, nagtet han endnu ikke veed, hvem det er, der bliver udnævnt til Tarationsmænd, og altsaa heller ikke veed, hvor langt Tarationsmændene komme til at boe fra ham, og det er derfor vistnok sandsynligt, at han i saa Fald meget sjældent vil benytte sig af den givne Tilladelse til at befordre dem in natura. Som Lovforslaget nu foreligger, vil det derhos naturligtvis heller ingenlunde være Requirerenten affaaert, naar han requirerer Forretningen, da paa lige Maade at give Formanden den omtalte Underretning, og det var derfor, forekommer det mig, ikke nogen begrundet Indvending fra den ærede Justitsministers Side mod, hvad der nu staaer i Lovforslagets § 11, naar han bemærkede, at Bedkommende ikke burde være nødt til at henvende sig umiddelbart til Mændene; thi det vil han heller ikke være nødt til, idet han naturligtvis vil kunne benytte sig af den Fremgangsmaade, som de 9 Medlemmer have villet skal være den eneste Fremgangsmaade, der kan anvendes, nemlig den, ved selve Requisitionen at give Formanden sin Hensigt tilkjende, for at denne derefter kan give de udnævnte Mænd Underretning derom. Hvad Lovforslagets § 11

nu gaaer ud paa, er kun, at det ved Siden af den Bedkommende saaledes aabnede Afgang skal være ham muligt, naar han senere faaer Underretning om, hvor de Mænd boe, der skulle benyttes til Tarationen, og naar han derhos betimelig giver den Underretning, da at have den Fordeel at kunne benytte sin egen Befordring til at befordre dem. Dette er hele Forskjellen. Naar en af de ærede Forslagsstillere (Brinck-Seidelin) bemærkede, at dette vilde medføre Ulempe for Tarationsmændene, da seer jeg dog ikke, at denne Ulempe, naar den virkelig faaer betimelig Underretning, kan have Noget at betyde. Der kan maaffee nok tænkes saadanne Combinationer, hvor det virkelig kunde være forbundet med Ulemper, f. Ex. naar de vare paa Reiser eller deslige, men det er jo virkelig overhovedet umuligt at afsatte den Art af Bestemmelser saaledes, at der ikke skulde kunne tænkes enkelte Tilfælde, hvor Bestemmelsen ikke vilde være saa heldig, som den under almindelige Forhold vil være. Dette er altsaa ikke nogen afgjørende Indvending, og desuden maa jeg sige, at jeg virkelig ikke tror, at man i disse Forhold behøver at være bange for, at der skal gaaes Tarationsmændene for nær, eller at den Mand, som requirerer Tarationen, skal behandle Tarationsmændene paa en Maade, som de ikke kunne være fornøjede med; thi det vil han vist ingenlunde finde stemmende med sin egen Interesse. Naar dernæst Ordføreren for de 9 Medlemmer (Brinck-Seidelin) meente, at den Bestemmelse, der indeholdes i § 8 om, at Formanden kan fordrø Forudbetaling af de Afgifter, der ville medgaae til Tarationsforretningen, kan medføre nogen Banffelighed, saaledes som § 11 nu er affattet, saa skal jeg dertil bemærke, at man jo dog under alle Omstændigheder ikke kan forlange Andet, end at det omtrentlige Beløb indbetales. Med Noagtighed vil man nemlig aldrig iforveien kunne vide, hvor stort Beløbet vil blive, ikke engang forsaavidt angaaer Diæterne; thi man veed jo ikke, hvor lang Tid Forretningen vil medtage, og det maa altsaa altid være efter et vist Skøn, at denne Forudbetaling finder Sted.

Hvad endelig angaaer de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede 9de kongevalgte